

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2011 ΤΕΥΧΟΣ ΝΟ. 44 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ «Ο ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ»

Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236, Τηλ. 210 6138059 ΦΑΞ 210 8037827, www.flessas.eu e-mail tflessas@flessas.eu

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

Κατά την εορτή της 25ης Μαρτίου 2011 η θρησκευτική υπηρεσία της ΕΛ. ΑΣ. διοργάνωσε, μαζί με την δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση για τον ήρωα του 1821

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

Εισ τον μεγαλοπρεπή Ιερόν Ναό των Αγίων Ταξιαρχών στην πρώην Σχολή Αστυνομίας, Μεσογείων 96, τελέστηκε Δοξολογία, επιμνημόσυνη δέηση με αρτοκλασία και επηκολούθησαν αναφορά του Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτη κ. Νεκταρίου Προϊστάμενου της θρησκευτικής Υπηρεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος τόνισε ότι ο Ιερομόναχος Αρχιμανδρίτης Παπαφλέσσας ήταν ο πρώτος Υπουργός Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξεως, γι αυτό και η Ελληνική Αστυνομία, εδώ και μερικά χρόνια έχει καθιερώσει προς τιμήν του την ανωτέρω εκδήλωση.

Αναφέρθηκε επίσης στην προσφορά του Παπαφλέσσα, πως πρώτος αυτός, ως αρχηγός της επανάστασης διορισμένος από το Αλέξανδρο Υψηλάντη και την Φιλική Εταιρία, παρέκαμψε με την γενναιότητα και την ιδιοφυία του τα όποια εμπόδια και ξεκίνησε την επανάσταση στην Πελοπόννησο στις 23 Μαρτίου 1821 μαζί με τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και πολλούς άλλους.

Ο Σύλλογος Ιστορική Οικογένεια των Φλεσσαίων συμμετείχε με πολλούς αντιπροσώπους στην εκδήλωση.

Επακολούθησε συνάντηση στο Πνευματικό κέντρο όπου μέλη του Συλλόγου σέρβιραν καφέ, άρτους και εδέσματα σε όλους. Συμμετείχαν και ανώτατα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας.

Μέλη του Συλλόγου Ιστορική Οικογένεια των Φλεσσαίων «Ο Παπαφλέσσας» με τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη κ. Νεκτάριο Κιούλο μετά την δοξολογία.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΔΙ' ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ¹

Ο Παπαφλέσσας τον Απρίλιο του 1822 περνώντας από το Άγιο Γεώργιο για να πάει στο Άργος επίταξε τον ημίονο του Γεωργίου Κυπριανού από την Κόρινθο ο οποίος δια της παρούσης αναφοράς του ζητάει από την Υπέρτατη Διοίκηση να του επιστραφεί.

Ο Παπαφλέσσας τότε αποκαλείτο με τον εκκλησιαστικό του όνομα « Άγιος Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαίος». Σε όλα τα επίσημα έγγραφα υπάρχει αυτή η προσφώνηση. Οι συμπολεμιστές του όμως, ο Κολοκοτρώνης, ο Φωτάκος, ο Μακρυγιάννης και νεώτεροι ιστορικοί όπως ο Ιωάννης Φιλίμωνας, ο Αμβρόσιος Φραντζής και άλλοι τον αποκαλούν Φλέσσα. Επίσης το Φλέσσας υπάρχει σε όλους τους ξενόγλωσσους ιστορικούς συγγραφείς.

Υπέρτατη Διοίκησης

Ό άγιος αρχιμανδρίτης κύριος Γρηγόριος Δικαίος κατά τον προαπερασμένον Απρίλιον, άπερνώντας από τον Άγιον Γεώργιον δι' νά έρθη εις Άργός, μου έπήρε ένα μουλάρι, το οποίον έως τήν σήμερον μου το κρατεί δια το οποίον έπήγα ζητώντας δια να μου το δώση και τον αντάμωσα κατά τον άπερασμένον Σεπτέβριον εις τέσ Κεχριές του το έζήτησα μου άποκρίθη οτι το έχω εις τον τόπον μου, αν το είχα εδώ, σου έδιδα.

Ύστερις μου έδωσε ένα γράμμα προς τον κύριον Πανούτζον Νοταράν νά μου το πλήρωση άπο λογαριασμόν οπού είχε να λαβαίνη άπό το κοινόν της Κορίνθου, καθώς το γράμμα του φανερώνει οπού έχω εις χείρας μου. Έπαρρησίασα το γράμμα εις τήν εύγενίαν του. Τίποτεσ δεν έλαβα. Έγω όμως αδικούμαι μέχρι τούδε, ύστερούμενος το μουλάρι μου τώρα 14 μήνους και έκ τούτου μου έγιναν τόσαι ζημίαι περιερχόμενος με τήν φαμελίαν μου άπό τύπον εις τύπον δια τον φόβον των τυράννων και μήν έχοντας το ζών μου έχασα και εκείνο το ολίγον πράγμα όπου γλύτωσα.

Αναφέρων τώρα τήν άδικίαν μου ταύτην προς τήν Υπερτάτην Διοίκησιν έξαιτούμαι τήν εύθυδικίαν της, παρακαλών αυτήν θερμώς ύπως δι' επιταγής και ενεργείας της μοί. δοθή ή ιδιοκτησία μου ήτις είναι ασφαλής υπό των νόμων, Και γνωρίσασα ή Υπέρτατη Διοίκησης τήν έκ τούτου περιελθούσάν μοι ζημίαν, ας λάβη οίκτον, παρακαλώ, εις τήν δυστυχίαν μου και ενεργήση όσα το φιλοδίκαιόν της υπαγορεύει. Και ταύτα μένω ικετικώς.

Τη 5 Ιουνίου 1822, "Αργός

Ύποκλινής δούλος σας

Γεώργιος Κυπριανός, Κορίνθιος

Επι του νώτου : Ό μινίστρος του Δικαίου να έρευνήση αυτήν τήν υπόθεσιν,

Τη 6 Ιουνίου 1822, έν Άργει

Ό Π. Γραμ. του Βουλευτικού

Ίω. Σκανδαλίδης

ΤΟ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΤΟΥ ΣΚΑΙ.

Έκανα το λάθος και παρακολούθησα το ντοκιμαντέρ του ΣΚΑΙ "1821" και πραγματικά μου ήρθε να σπάσω την τηλεόραση με αυτά που άκουγα. Δεν το έκανα γιατί έχω καλή τηλεόραση και την λυπήθηκα. Αυτοί στο ΣΚΑΙ βάλθηκαν να μας αλλάξουν την Ιστορία. Με λίγα λόγια πάνε να μας πούνε ότι οι Έλληνες στα 400 χρόνια σκλαβιάς πενούσαν μέλι & γάλα. Δεν υπήρχαν κρυφά σχολεία, παιδομαζώματα, εξισλαμισμός, στην Σμύρνη, δεν υπήρξε ο Παπαφλέσσας και το Μανιάκι, τελικώς δεν έγινε απολύτως τίποτα, τζάμπα έχουμε την εθνική μας εορτή. Όλα ωραία.

Το ΣΚΑΙ εφαρμόζει την διμερή συμφωνία που είχε υπογραφή με την Τουρκία πριν μερικά χρόνια και την οποία συνεχίζουν η απαράδεκτη σημερινή Παιδεία και οι ονομαζόμενοι καθηγητές της, εννοούμε για την αλλοίωση της Ελληνικής Ιστορίας. Και όλα αυτά με την βοήθεια του Αρχιτέκτονα του εκτρώματος, του καθηγητή Βερέμη της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, στην οποία λέσχη ανήκουν και πολλοί πολιτικοί τις Ελληνικής βουλής.

Εύχομαι να υπάρξει αντίδραση κατά πρώτων από τον κόσμο, τις Ένοπλες Δυνάμεις, την Εκκλησία, (καλά, από τους βουλευτές και τους δημοσιογράφους δεν περιμένω απολύτως τίποτα, αυτοί αν δεν υπάρχει χρήμα στην μέση δεν κάνουν τον κόπο να ασχοληθούν καν) κατά του ΣΚΑΙ και αυτού του απαράδεκτου ντοκιμαντέρ.

Τίμος Φλέσσας

¹ Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας Τόμος 12 σελίδα 23 αριθ. Εγγράφου 17

ΠΛΑΤΙΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ Η 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Η 25η Μαρτίου, ως ημέρα της εθνικής παλιγγενεσίας, γιορτάστηκε για πρώτη φορά στην Αθήνα του 1838 και από τότε καθιερώθηκε με θρησκευτική ευλάβεια σε όλο το πανελλήνιο. Η καθιέρωση της εορτής οφείλεται στην επιμονή και το πείσμα του Δημάρχου της Αθήνας Δημ. Καλλιφρονά (1805 – 1879). Ο Δήμαρχος ήρθε σε ρήξη με τη βαυαρική διοίκηση και συγκεκριμένα με το Υπουργείο των Εσωτερικών το οποίο δεν επιθυμούσε έξοδα για γιορτές, όταν οι αγωνιστές δεν είχαν να φάνε. Κατά μία άλλη εκδοχή το Παλάτι, μάλλον, δεν επιθυμούσε να συνδέσει την εθνική εορτή με την Ορθοδοξία, για να μη δώσει την ευκαιρία στην Εκκλησία να καπηλευτεί την επανάσταση των Ελλήνων. Τελικά, ο Δήμαρχος θα οργανώσει μόνος του τον εορτασμό και εκ του αποτελέσματος κατάφερε να δώσει πανηγυρική ατμόσφαιρα, που ευχαρίστησε τους 17.000 Αθηναίους, οι οποίοι κατοικούσαν, τότε, στην πρωτεύουσα. Συγκεκριμένα, σημαιοστόλισε την πόλη και καθάρισε τις (λιγοστές) πλατείες. Ο εορτασμός άρχισε την παραμονή το βράδυ με 21 κανονιοβολισμούς. Και την άλλη μέρα, Παρασκευή πρωί, ανήμερα του Ευαγγελισμού, η Αθήνα ξύπνησε με 21 νέους κανονιοβολισμούς. Αριθμός συμβολικός, που συνδυάζεται με το '21 της επανάστασης. Άρχισαν, έπειτα, να χτυπούν πανηγυρικά οι καμπάνες των εκκλησιών.

Το πρωί, της 25ης Μαρτίου 1838, εψάλη δοξολογία στον, τότε, Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Ειρήνης (στην οδό Αιόλου), στην οποία, και μόνο εκεί, παραβρέθηκε και ο Όθων ντυμένος με την παραδοσιακή φουστανέλα. Το απόγευμα οργανώθηκε από το Δήμο χορός στην πλατεία των παλαιών Ανακτόρων στον οποίο συμμετείχαν όλοι οι νέοι της πόλης ανεξάρτητα από την κοινωνική τους τάξη και τους παρακολούθησαν πολλοί από τους Αγωνιστές του 1821. Τη νύχτα ο Δήμαρχος, πάντα, φωταγώγησε με λαδοφάναρα τους κεντρικούς δρόμους και την Ακρόπολη.

Τέλος, οι Αθηναίοι έμειναν αποσβολωμένοι από το υπερθέαμα, όταν αντίκρισαν στο Λυκαβηττό φαναράκια που τα κρατούσαν νεολαίοι της εποχής και σχημάτιζαν ένα τεράστιο φωτεινό σταυρό με τις λέξεις «Εν τούτω Νίκα. Έτσι, το 1838 γιορτάστηκε για πρώτη φορά η 25 Μαρτίου, ως μέρα μνήμης των Ελλήνων Αγωνιστών του 1821. Και τούτη η γιορτή έγινε με γκρίνια, με διαφωνίες και με πλουσιοπάροχη μεγαλοπρέπεια (ενώ χρήματα δεν υπήρχαν), κατά την πατροπαράδοτη συνήθεια μας. Οι κακές γλώσσες λένε ότι για τη γιορτή ετούτη δαπανήθηκε μέρος των χρημάτων, που προοριζόταν για την ανέγερση του Πανεπιστημίου.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΠΟΥ ΜΙΛΑ ΠΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Μετά 4 ημέρας έφθασεν εις Κόρινθον ό Δ. Υψηλάντης, ο Π. Γιατράκος και ο Κρεβατάς μέ τους Μιστριώτας εκ Κορίνθου ο Κύριλλος και πολλοί πολιτικοί και στρατιωτικοί, ώς τό φανερώνει το κατωτέρω γράμμα του Κολοκοτρώνη:

«Περιπόθητε κυρ Κωνσταντίνε Αλεξανδρόπουλε!

Έλαβον τό αδελφικόν σου, άλλ' εις τήν γραφήν σου δέ μοί σημειοίς τίποτε διά νά εννοήσω τί κάμνεις αυτού και πως πηγαίνεις μετά των βουλευτών και βουλευφόρων μ' όλον όπου είμαι τόσας ημέρας εδώ, διο φανέρωσόν μοι και εξηγήσου λεπτομερώς εις ήσυχίαν και κυβέρνησίν μου.

Έπί τούτου νά προσπάθησης νά μου εύρης μερικόν πανί και νά το δώσης εις τό σπίτι του Γιάννη νά μου κάμουν έν σώβρακον, τό όποιον νά γίνη ολίγον μακρύ, μάλιστα τά καλαμόποδα νά γίνουν έως κάτω και μέ κάθε τρόπο νά μου τό έξαποστείλης ότι δέν έχω διόλου και τό προσμένω άφευκτα. 'Από τό χαρτί όπου ήλθεν από Δημιτσάναν νά βαστήξης εν ρέσμο, ότι τό θέλω διά γράψιμον, τόν όποιον φυλάττεις αυτού εις Εν μέρος, στείλε μας και εδώ εν δύο καδέρινα.

Νέον τι δέν έχομεν' χθες ήλθε και ο πρίγκηψ εδώ και σήμεραν περιμένομεν τόν Γιατράκον μέ τόν Κιαμήλμπεην και νά ιδώμεν τί ευδοκει ο Κύριος, τους άρρωστους στρατιώτας νά επισκέπτεσαι καθ' ήμέραν με τόν ιατρόν, όπου έχω άφισμένον αυτού και νά μοί γράφοις περί πάντων στέλλοντας μου μέ πρώτον τό σώβρακον και έν τοσοούτω άσπαζόμενός Σας αδελφικώς μένω τη 13 Δεκεμβρίου 1821 εκ Κορίνθου.

Ο ώς αδελφός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Σημ.

Ας τό μάθουν τούτο οι δυσφημούντες τους άλλους στρατιωτικούς της Ελλάδος, ότι ο Κολοκοτρώνης ο αρχηγός της Πελοποννήσου, όχι πολλούς μήνας μετά τήν κυρίευσιν τής Τριπολιτσάς, δέν είχεν ούτε ένα σώβρακον. Αλλ' ένά έπολιόρκει τήν Κόρινθον ήναγκάσθη να γράψη εις Άργος δια να του κάμουν και να του τό στείλουν τό ταχύτερον. Αυτά ήταν τα λάφυρα, τα οποία και αυτός και οι άλλοι έθησαύρισαν! Ένώ δ' εις τοιαύτην κατάστασιν ήτο ο μέγάλος εκείνος στρατηγός της Ελλάδος, ουδόλως έδυσσαρεστείτο, ουδέ εταράττετο. Αλλ' έφρόντιζε μέ όλους τους στρατιώτας του να ελευθερώση τήν πατρίδα. Κανένας δέ από αυτούς δεν έπίστευεν, αφού γίνη διά των μεγάλων των θυσιών ή πατρίς έλευθέρα, ότι ήθελε παραγκωνισθή υπό των συμπολιτών του, και ότι ήθελεν αποθάνει επί τής ψάθης.

ΠΑΠΑΪΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

Δρ EMMANOYHA NICTAZAKHS (1970 – 2010)

Την 28-5-2010 απεβίωσε ο Dr Εμμανουήλ Νισταζάκης, υιός του Ιωάννη Νισταζάκη Πολιτικού Μηχανικού και της Μαρίας-Εύας Φλέσσα Νισταζάκη Αρχιτέκτονος.

2002-2010 Εκλεγμένος Καθηγητής (senior lecturer) στο Middlesex University του Λονδίνου, στην έδρα “Δικτυακά Συστήματα Υπολογιστών”.

Γεννήθηκε στις 17 Ιουνίου 1970 στην Αθήνα.

Ο Δρ Μάνος Νισταζάκης υπήρξε από τα λαμπρά εκείνα παραδείγματα Ελλήνων Επιστημόνων που σπούδασαν και διέπρεψαν στο εξωτερικό.

Ένα ακόμη παράδειγμα επιστήμονα που η Ελλάδα ποτέ δεν θέλησε να αξιοποιήσει, αλλά η Αγγλία τον αγάλιασε και του έδωσε την αναγνώριση που του άξιζε.

Ίσως σε αυτή την συμπεριφορά θα πρέπει να αναζητήσουμε και κάποια από τα αίτια της σημερινής κρίσης που μαστίζει την χώρα μας, έχοντας ένα σημαντικό Ελληνικό πνευματικό κεφάλαιο να δρα και να αξιοποιείται από άλλες χώρες και όχι από την Ελλάδα.

Το πανεπιστήμιο του, ακριβώς για να τον τιμήσει, έστειλε στην Ελλάδα τον Αντιπρύτανη καθώς και αντιπροσωπεία από καθηγητές και φοιτητές, για να παραστούν στην κηδεία του. Παραχώρησε μάλιστα τον θυρεό του πανεπιστημίου που κάλυψε το φέρετρό του μαζί με την Ελληνική σημαία, εκφωνώντας και τον επικήδειο λόγο του. Στην Αγγλία στις 11-6-2010 οργάνωσε την επίσημη επιμνημόσυνη δέηση σε ορθόδοξη εκκλησία με ανάλογους λόγους και παρέθεσε γεύμα μετά την τελετή. Επίσης έγινε πρόταση να φυτευτεί δέντρο στο προαύλιο του πανεπιστημίου με το όνομα του καθώς και να θεσπιστεί απονομή βραβείου σε φοιτητές στην μνήμη του.

Το σημείο όμως που κάνει τον Μάνο Νισταζάκη να ξεχωρίζει μέσα στο πλήθος των σημερινών καθηγητών ή άλλων επιστημόνων οι οποίοι έχουν αντίστοιχα πτυχία και διακρίσεις ήταν η ικανότητά του και το χάρισμα του να γίνει πηγή έμπνευσης και δύναμης για τους φοιτητές του. Αντί να επαναπαυτεί στις διακρίσεις και στα πτυχία του παρέμεινε απλός και ουσιαστικός. Στόχος του να διδάξει, να καθοδηγήσει, να δώσει πίστη και όραμα στους φοιτητές που ξεκινάγανε την δικιά τους ακαδημαϊκή πορεία. Ένα σπάνιο χάρισμα και ένα μοναδικό ταλέντο που σήμερα σπάνια συναντιέται από έναν άνθρωπο που ποτέ δεν διαφημίστηκε, που ποτέ δεν θέλησε να εξαργυρώσει αυτό που είχε καταφέρει. Ήταν αυτός ο λόγος που επί τρία συνεχή έτη εκλεγόταν από την πανεπιστημιακή κοινότητα ως ο καλύτερος καθηγητής της χρονιάς.

Ήταν πραγματικά αποκάλυψη για όλους η απίστευτη αντίδραση των φοιτητών του που ξαφνικά έχασαν όχι απλά τον καθηγητή τους αλλά μια πηγή έμπνευσης και θάρρους όπως οι ίδιοι ανέφεραν είτε στους λόγους τους, είτε στο internet (www.facebook. R.I.P. Manos Nistazakis). Κατάφερε με την απλότητά του, το χαμόγελο του και τα ζεστά του λόγια να τους καθοδηγήσει και πολλές φορές να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο έβλεπαν το πανεπιστήμιο και την μετέπειτα ζωή τους.

Οι αντιδράσεις αυτές πολλές φορές συνοδεύονται από την νεανική οργή για το άδικο και άκαιρο του χαμού ενός τέτοιου ανθρώπου και επιστήμονα αλλά παράλληλα και την υπόσχεση ότι θα μεταλαμπαδεύσουν όσο μπορούν την εμπειρία που είχαν στις επόμενες γενιές.

Τελικά αυτό που μένει από τον επιστήμονα καθηγητή Μάνο Νισταζάκη είναι το παράδειγμα για το πώς ένας επιστήμονας μπορεί με την απλότητα και την προσπάθεια του να μείνει στα μάτια των ανθρώπων και των φοιτητών ως σύμβολο και όραμα που εμπνέει και καθοδηγεί ακόμη και χωρίς την φυσική του παρουσία.

Αυτό το μεγαλείο που τόσο περίτρανα ξεχείλισε και πλημμύρισε όσους τον γνώρισαν μέσα από την αγάπη και τα λόγια των φοιτητών του και συναδέλφων του καθηγητών χαρακτηρίζοντας τον ‘A GREAT MAN’. Σπυρίδων Ζέρβας Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών.

Εξαιρετικές ήταν οι δραστηριότητές του με την ιδιότητα του ειδικού Επιστήμονα. Άφησε σημαντικό συγγραφικό έργο, εκδίδοντας βιβλία για φοιτητές Πανεπιστημίων. Υπήρξε πολλές φορές διοργανωτής διεθνών συνεδρίων με θέμα την «Ανάλυση Τεχνολογιών Προδιαγραφών». Ήταν μέλος Επιμελητηρίων, ερευνητικών κέντρων και Συλλόγων.

Από το βιογραφικό του Μάνου Νισταζάκη κάναμε μικρή μόνο αναφορά στις άλλες τις αναρίθμητες δραστηριότητές του. Είναι αδύνατο να φανταστεί κανείς πώς πρόλαβε να κάνει όλα αυτά τα πράγματα στη σύντομη ζωή του.

Μεγάλη είναι η λύπη όλων μας για το χαμό του νέου ανθρώπου, του συμπατριώτη μας, του επιστήμονα. Πλήθος κόσμος τον συνόδευσε στην τελευταία του κατοικία.

Ο Σύλλογος Ιστορική οικογένεια των Φλεσσαίων, έστω και κάπως αργά στέλνει τα θερμά μας συλλυπητήρια στους γονείς του που έχασαν το λατρεμένο τους παλικάρι. Ο Θεός να τους δίνει κουράγιο.

ΠΑΠΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

1821 - 2021. 200 χρόνια ραγιαδισμού

Σε λίγες ημέρες θα μπορούμε στην τελευταία δεκαετία των δύο αιώνων από τη στιγμή που ο Έλληνας ραγιάς πήρε το όπλο του και αποφάσισε να διώξει τον Τούρκο κατακτητή. Σύμφωνα όμως με τις τελευταίες εξελίξεις, αφενός οι Τούρκοι, έχουν δυναμώσει και επανέρχονται απαιτητικοί στο Αιγαίο και στη Θράκη, αφετέρου ο Έλληνας προβλέπεται να προσπαθεί το 2021.... (διακόσια χρόνια μετά), για ακόμα μια φορά, να απελευθερωθεί από μια νέα κατοχή και τυραννία. Αυτή του μνημονίου. Ως ραγιάς ξεσηκώθηκε το 1821, αλλά ραγιάς παρέμεινε και ραγιάς θα παραμείνει μέχρι το 2021 και βλέπουμε.

Αυτούς τους δύο αιώνες, δεν μπόρεσε ποτέ το ελληνικό έθνος να ορθοποδήσει και να αναπτυχθεί. Κινήθηκε συνεχώς από πόλεμο σε πόλεμο, από κρίση σε κρίση, τόσο πολιτική όσο και οικονομική.

Όμως, σ' αυτούς τους δύο αιώνες, η χώρα μας, ενώ πέρασε μέσα από πολέμους, ξένες κατοχές, κρίσεις οικονομικές και πολιτικές, που όλα αυτά αφάνισαν ζωές, περιουσίες και επέφεραν εθνικές καταστροφές, εντούτοις **ένα πράγμα παραμένει, επί 190 χρόνια, σταθερό και αναλλοίωτο** και διαφυλάσσεται από το κατεστημένο ως κόρη οφθαλμού. Και αυτό δεν είναι άλλο από το

πολίτευμα της Προεδρευόμενης (ενίοτε Βασιλευόμενης) Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, με όλα τα δημιουργήματά του. Δηλαδή, κρατικοδίαιτους χρυσοκάνθαρους, ολιγαρχία, πολιτικά τζάκια, κληρονομική διαδοχή στην πολιτική, πελατειακό κράτος, κοινωνικοί και πολιτικοί αποκλεισμοί κ.λ.π.

Μήπως τελικά αυτή είναι η αιτία της κακοδαιμονία μας;

Είμαστε ένα κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος, ή ένα οιονεί προτεκτοράτο;

Πιστεύω ότι η Ελλάδα συνεχίζει να παραμένει κάτω από ένα ιδιότυπο καθεστώς προστασίας, το οποίο αποτελεί αδιάλειπτη συνέχεια αυτού (των τριών προστάτιδων δυνάμεων), υπό το οποίο τέθηκε η Ελλάς με την υπογραφή του πρωτοκόλλου του Λονδίνου (3 Φεβρουαρίου του 1830), βάσει του οποίου απέκτησε την πολιτική ανεξαρτησία της. Υπόψη ότι η Ελλάς ουδέποτε ήταν αντισυμβαλλόμενη, ούτε συμμετείχε, αλλά ούτε και υπέγραψε τα πρωτόκολλα με τα οποία αναγνωρίστηκε ως ανεξάρτητο κράτος. Οι συνθήκες με τις οποίες αποδόθηκε στην Ελλάδα η ανεξαρτησία και της αναγνωρίστηκαν τα πρώτα της σύνορα, υπεγράφησαν ερήμην της Ελλάδος. Ομοίως και ο πρώτος ανώτατος άρχοντας επελέγει από τις προστάτιδες δυνάμεις, ουσιαστικά από την Αγγλία, ερήμην των Ελλήνων.

«Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου, «η ελληνική Κυβέρνησις θέλει είναι μοναρχική και κληρονομική κατά τάξιν πρωτοτοκίας». Το ίδιο άρθρο παρείχε στις τρεις δυνάμεις το δικαίωμα της εκλογής του προσώπου του βασιλέα της Ελλάδας χωρίς καθόλου να έχει ερωτηθεί ο ελληνικός λαός.»

Από εκείνη τη χρονική στιγμή είμαστε ένα οιονεί ιδιότυπο «προτεκτοράτο». Από την αρχή η κύρια δύναμη προστασίας ήταν η Αγγλία, (η Ρωσία και η Γαλλία παραμερίστηκαν γρήγορα). Άλλωστε στην Αγγλία απευθύνθηκε ο Μαυροκορδάτος προτείνοντας διαρκή συμμαχία, προκειμένου να επιτύχει την επέμβασή της για να αποκτήσει η Ελλάδα την ανεξαρτησία της και αυτή ήταν η κύρια δύναμη που κατηύθυνε τα πράγματα στην Ελλάδα από την απελευθέρωση μέχρι και το 1947. Ακόμη και σήμερα η Αγγλία συνεχίζει να έχει κρίσιμο λόγο στις Ελληνικές υποθέσεις και ειδικά στο Κυπριακό. Μετά το Καποδίστρια όλοι όσοι κυβέρνησαν αυτό το τόπο, ήταν υπάλληλοι των Αγγλικών συμφερόντων. Όποιος τολμούσε να διαφοροποιηθεί έστω και κατ' ελάχιστο, ή εθεωρείτο ύποπτος ότι μπορούσε να ελέγχεται από άλλη δύναμη, τον «παραμερίζαν». Ο Καποδίστριας, ο Όθωνας, ο πρίγκιπας Γεώργιος (ο Κρης), ο Κωνσταντίνος ο Α', ο Γεώργιος Κονδύλης, ο Ιωάννης Μεταξάς... είναι κάποιοι από αυτούς τους πολύ γνωστούς, που «παραμερίστηκαν»....

Τα σχετικά με το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου είναι γνωστά. Κανείς πλέον δεν αμφιβάλλει για την ηθική αυτουργία των Αμερικάνων, καθώς και για την υποστήριξη που προσέφεραν για την οργάνωσή την επικράτηση του πραξικοπήματος, καθώς και την παραμονή των πραξικοπηματιών στην εξουσία επί επτά έτη. Άλλωστε και η συγγώμη του Κλίντον είναι η απόδειξη της Αμερικάνικης εμπλοκής. Πιστεύω επίσης, ότι ελάχιστοι αμφιβάλουν πλέον, ότι ο Παπαδόπουλος ανατράπηκε όταν απαγόρευσε στους Αμερικάνους τη χρήση του Ελληνικού εναέριου χώρου των αεροδρομίων και λιμανιών για τη διέλευση της Αμερικάνικης βοήθειας προς τους Ισραηλινούς κατά τον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ (6-23/10/1973).

Ο Παπαδόπουλος δεν τους ήταν πλέον απαραίτητος και ανατράπηκε στις 25 Νοεμβρίου 1973 από μια μαριονέτα της CIA, που ανέλαβε για λογαριασμό τους να λύσει το γόρδιο δεσμό του Κυπριακού. Η βασική υποχρέωση της πολιτικής ελίτ που επανήλθε αχαλίνωτη στην εξουσία, ήταν να κάνει «τουμπεκί ψιλοκομμένο» αναφορικά με τα γεγονότα που οδήγησαν στη Κυπριακή τραγωδία. Όφειλαν να είναι πειθήνιοι και υπάκουοι στις επιταγές των ΗΠΑ και να μη σκαλίζουν τα γεγονότα.

Τίμος Φλέσσας

ΠΑΠΑΪΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΜΟΝΟΝ Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΚΑΙ
Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΦΕΡΑΝ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑΝ,

Στο Ιστορικό δοκίμιο του Ιωάννου Φιλίμωνα Μέρος Γ', Κεφάλαιο ΙΓ', στην σελίδα 462 στην παραπομπή (α) της σελίδας 391 και την σελίδα 391 διαβάζουμε: Σελίδα 391. Ένεκα των λόγων τούτων ο Υψηλάντης φέρων, ως και οι περί αυτόν, την στολήν (α) ιερολοχίτου, εθεωρήθη παρά πάντων ως άλλος «Ζεύς σωτήρ» και υπεδέχθη παρά τε των προκρίτων και του λαού της Ύδρας δια πλείστων τιμών, πολυκρότων τηλεβολισμών και ανευημιών των εγκαρδιοτέρων.

(α) Σελίδα 391 (α) Μετά της στολής ταύτης συνήπτεν εξαιρετικός και επωμίδας χρυσάς ως αρχηγός μάλλον, ή καθ'ον είχε βαθμόν στρατιωτικόν εν Ρωσσία. Εζώνυτο δε πολύτιμον ξίφος χρυσούν, δώρον όν σουλτανικόν προς τον πατέρα αυτού Κωνσταντίνον ηγεμονεύοντα. Παρατηρήσεως δε άξιον, ό,τι το ξίφος τούτο, δοθέν άλλοτε λόγω υπηρεσιών υπέρ της Τουρκίας, έμελεν ήδη χρησιμεύσαι κατά της Τουρκίας.

Ενθυμούμεθα δε, ότι επί του αγώνος έφερον επωμίδας μέν μόνος ο Υψηλάντης και ο Κολοκοτρώνης ορειχαλκίνην, καθ'ον είχε βαθμόν ταγματάρχου έν τω κατά την έπτάνησον έλληνικό σώματι, περικεφαλαίαν δε άρχαίαν μόνον ό Κολοκοτρώνης έν έπισήμοις περιστάσεσι και ο αρχιμανδρίτης Δικαίος ως επιτοπλείστον. Ο Γάλλος ζωγράφος Α. Fridel ζωγράφησε τον Παπαφλέσσα με περικεφαλαία και με την υπογραφή του «Παπαφλέσσας» όπως φαίνεται στην φωτογραφία που βρίσκεται σε λιθογραφία στη Γεννάδιο Βιβλιοθήκη. Οι Γάλλοι και οι Άγγλοι που ήρθαν σε επαφή με τον Παπαφλέσσα τον αποκαλούν Φλέσα ή Φλέσια ή Παπαφλέσσα. Όλοι οι συμπολεμιστές του τον αποκαλούν Φλέσα. Το Δικαίος παρουσιάζεται σε πολλά έγγραφα του Υπουργείου Εσωτερικών που ήταν Υπουργός και όπως ο Φιλίμωνας δηλώνει, παρά πάνω, αναφέρεται στον Άγιο Αρχιμανδρίτη Γρηγόριο Δικαίο. Υπέγραφε πάντοτε με τον εκκλησιαστικό του τίτλο. Ο Ομομήτριος αδελφός του Νικήτας με το πιστοποιητικό του 1803 αναφέρεται σαν Νικήτας Φλέσιας, κατά την περίοδο 1822 και μέχρι το 1825 υπάρχουν πολλά έγγραφα που τον παρουσιάζουν σαν Νικήτα Δικαίο και μετά τον θάνατο του Παπαφλέσσα στις 20 Μαΐου 1825 ξαναγράφεται πάλι σαν Νικήτας Φλέσσας. Αυτό μαρτυρεί ένα μόνο γεγονός ότι τ' αδελφια του Παπαφλέσσα είτε από την πρώτη ή της δεύτερη γυναικία του Δημητρίου Φλέσσα χρησιμοποιούσαν τ' όνομα Δικαίος περιστασιακά ανάλογα τις διευκολύνσεις που προσπαθούσαν να έχουν από την Διοίκηση είτε για αυξήσεις μισθών ή άλλων υπηρεσιών, Επόμενο ήταν όταν μια οικογένεια έχει στην κυβέρνηση έναν Υπουργό να θέλει να εκμεταλλευτεί το όνομά του. Οι Δικαίοι όμως της Πολιανής εκμεταλλεζόμενοι τ' όνομα του Παπαφλέσσα ως Άγιου Αρχιμανδρίτη Γρηγορίου Δικαίου θέλησαν να μονοπωλήσουν την δόξα του και το όνομά του υποστηρίζοντας ότι το Φλέσσας ήταν «παρατσούκλι» των Δικαίων και ότι ο Παπαφλέσσας δεν έχει καμία σχέση με τους Φλεσσαίους. Μετά τον θάνατο του Παπαφλέσσα οι Φλεσσαίοι αγωνιστές καταδιώχτηκαν από το κράτος για να πληρώσουν τα χρέη που άφησε ο Παπαφλέσσας και γενικώς έπεσαν στην ανωνυμία. Οι Δικαίοι όμως ήσαν στα πράγματα και στις επιτροπές για τους ανδριάντες και έτσι παρουσίασαν τον Παπαφλέσσα κατ' εικόνα και ομοίωση των Δικαίων ενώ οι Ξένοι που τον ήξεραν, όπως ο Α. Fridel, τον παρουσίασαν όπως ήταν στην πραγματικότητα. Δεν υπάρχει καμία ομοιότητα μεταξύ των Φλεσσαίων και των Δικαίων και δεν μπορεί ο ομομήτριος αδελφός του Παπαφλέσσα Νικήτας να είναι μικρόσωμος με στρογγυλό πρόσωπο και ο Παπαφλέσσας γιγαντιαίος και με μακρύ πρόσωπο σαν των Δικαίων. Και εκεί έχει γίνει η πλαστογραφία. Ο Παπαφλέσσας ήταν 33 ετών όταν

θυσιάστηκε στο Μανιάκι. Δεν μπορεί λοιπόν ένας νέος σαν τον Παπαφλέσσα να φαίνεται σαν ένας ηλικιωμένος εξηντάρης με ρυτίδες στο πρόσωπο. Η διαφορά είναι ξεκάθαρη. Πώς τον έβλεπαν οι ξένοι και πως τον ζωγράφησε ο πληρωμένος από τους Δικαίους ζωγράφος στην δεξιά φωτογραφία.

Τι τραγική πλαστογράφηση της Ιστορίας για να στερήσουν από την οικογένεια των Φλεσσαίων τη δόξα του ήρωα της οικογένειάς τους. Εμείς όμως, οι γνήσιοι απόγονοι της οικογένειας των Φλεσσαίων, έστω και κάπως αργά θα πολεμάμε να διατηρήσουμε ζωντανή τη μνήμη και τη δόξα του μοναδικού Γρηγορίου Φλέσσα ή Παπαφλέσσα του ΑΡΜΟΑΙΟΥ της Φιλικής και του ΔΙΚΑΙΟΥ Υπουργού του 1821. Η οικογένεια μας προσέφερε στο βωμό της θυσίας 11 από τα εκλεκτά της μέλη κατά την επανάσταση του 1821. Δεν γνωρίζω αν κανένας Δικαίος έπεσε ηρωϊκάς μαχόμενος τότε.

ΠΑΡΤΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ

(ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ² 1793- 1871)

Παραθέτουμε απόσπασμα από το βιβλίο Ιστορικά αλήθεια του Αθανασίου Γρηγοριάδη(σελίδα 54-57), διότι αναφέρει ότι οι Φλεσσαίοι της επαρχίας Λεονταρίου ήσαν μεταξύ των Αριστοκρατικών οικογενειών της εποχής εκείνης.

Οί εν Πελοποννήσω προεστοί ανέφνησαν το πρώτον, ως αναφέρουσιν τα χρονικά του Μορέως, από της εποχής της 13 έκτονταετηρίδος ότε οί Φράγκοι κατείχον τήν Πελοπόννησον. Όστε και κατά τήν εποχήν εκείνην, αί διάφοροι έπαρχίαί τής Πελοποννήσου εδιοικούντο παρά προεστών ή αρχόντων καλουμένων, όπως δε και επι της επι κυριαρχίας των έν Πελοποννήσω Τούρκων. Με τήν διαφοράν όμως ότι οί Φραγκοι δεν διώριζον Μωραγιάννηδας, ήτοι Γερουσιαστάς του Μωρέως όπως οί Τούρκοι.

Κατά τās υπάρχουσας εις χείρας μου Ιστορικάς σημειώσεις οί Μωραγιάννηδες, δηλαδή οί πρώτιστοι τών άλλων προεστών τής Πελοποννήσου, διωρίζοντο απ' ευθείας παρά του Σουλτάνου διά τής υποβολής προτάσεως του διορισμού παρά του εν Πελοποννήσω Πασά, ήτοι του Μώρα Βαλή. Τήν άποστολήν του Σουλτανικού εκείνου φίρμανίου ή διατάγματος, έλάμβανεν ό Πασάς και κατόπιν έκοινοποιεί ενός έκαστου Μωραγιάννη τον διορισμόν, δι' ιδιαιτέρας αποστολής τατάρου (ταχυδρόμου). Οί προεστοί διωρίζοντο μόνον παρά του Ιδίου Πασά της Πελοποννήσου. Οί Μωραγιάννηδες έχουσιν τήν αρχήν των από του έτους 1715 όποτε κατεκτήθη ή Πελοπόννησος παρά τών Τούρκων, έκδιωχθέντων τότε τελείως τών Ενετών. Και οί μέν Μωραγιάννηδες, ήτοι Γερουσιασταί ή Βιλαετζήδες (τής Πελοποννήσου) έμισθοδοτούντο κατά μήνα δρχ. 2000, οί δε προεστοί δρχ. 1200. Αλλ' άείποτε ούτοι μή καταδεχόμενοι διά νά μεταχειρισθώσιν τās χρηματικάς αυτών μισθοδοσίας προς ιδίαν χρήσιν, λόγω φιλανθρωπίας τās διένειμον εις τους κατοίκους των επαρχιών των.

Οί κατ' εκείνους τους χρόνους, πάντες εν γένει οί Μωραγιάννηδες και Προεστοί κατήγοντο από αρχαίας αριστοκρατικής οικογενείας και ήσαν πλουσιώτατοι γαιοκτήμονες προς δε τούτοις έκέκτηντο και εις τās διάφορους επαρχίας των και μεγαλοπρεπείς οίκους τους οποίους οί μεν "Έλληνες τους εκάλουν τά παλάτια των αρχόντων, οί δε Τούρκοι τους εκάλουν τά σεράγια των κοτσιμπασιδών.

Πās δε εισερχόμενος εις τους οίκους εκείνους, πάραυτα έξεπλήσσοτο, βλέπουν και θαυμάζων τά λαμπρά έπιπλα, τά διάφορα μεταξωτά είδη και τά βαρύτιμα γουναρικά, ως δε και τον χρυσόν και άργυρον και τους πολύτιμους λίθους εξ αδαμάντων, μαργαριτών, και άλλων ειδών, τά όποια όλα αυτά εστόλιζον τους μεγάλους εκείνους οίκους της Πελοποννησιακής αριστοκρατίας.

Συν δε τούτοις οί Μωραγιάννηδες και Προεστοί εκείνοι, είχαν εις τήν ύπηρεσίαν των και πολλούς ύπηρέτας "Έλληνας, Τούρκους και Αλβανούς. Επίσης Ιππους και ήμιόνους πολλούς προς ιδίαν των χρήσιν και εντός μάλιστα μεγάλων κομπών σταύλων.

Πάντες δέ εν γένει οί Πελοποννήσιοι εκείνοι, ήσαν άνθρωποι πνευματώδεις, φιλελεύθεροι, φιλοπάτριδες, φιλόδοξοι, ατρόμητοι και γενναίοι, τολμηροί, φιλοπόλεμοι, φιλάνθρωποι και πεπαιδευμένοι, κάτοχοι δέ πολλών ξένων γλωσσών, διότι οί πλείστοι σχεδόν έκ τούτων είχαν κατά διάφορους έποχάς περιέλθη διάφορους πόλεις ξενικάς, και ως εκ τούτου απέκτησαν ίκανάς γνώσεις πολιτισμοί). Έν γένει δέ ή συμπεριφορά και ό βίος αυτών ήσαν αυτόχρημα άριστοκρατικώτατος.

Και κατ' εκείνους τους χρόνους, τήν Πελοποννησιακήν άριστοκρατίαν συνεκρότουν αί εξής οικογένειαι. Οί Φωτήλαι, οί Χαραλάμποι και οί Θεοχαρόπουλοι εκ Καλαβρύτων. Οί Παπαδιαμαντόπουλοι, οί Καλαμογάρται και οί Πούλοι εκ Π. Πατρών. Οί Βιλαέται εκ Πύργου. Οί Μοσχόνλαι εξ Αγουλινίτσης. Οί Χριστόπουλοι και Ζαφειρόπουλοι εκ Φαναριού. Οί Κατσαροί, οί Παπαθεόδωροι, οί Σκορδάκαι, οί Πονηρόπουλοι, και οί Παπατσώραι, οί Καραπατάδες, οί Τομαράδες, οί Λουχόπουλοι, οί Μελισσινοί και Σακελάριοι εκ Τριφυλλίας. Οί Οικονομίδαι εκ Νεοκάστρου οί Λεβαχιδαι εκ Μεθώνης. Οί Κάραπαυλοι εκ Κορώνης, οί Δαριώται έξ Άνδρούσης (Μεσσηνίας), οί Παπατσώναι Ιξ Ύμπλακίων. Οί Κυριακοί, οί Τζάναι και οί Μπενάκηδες εκ Καλαμών. **Οί Φλεσσαίοι εκ Λεονταρίου.** Συνέχεια στη σελίδα 8.

² Ο Αθανάσιος Γρηγοριάδης (1793 - Αθήνα 1871) ήταν αγωνιστής και πολιτικός του αγώνα του 1821.

Πήγε σχολείο στην Δημητσάνα της Γορτυνίας. Μυήθηκε στα μυστήρια της Φιλικής Εταιρείας τον Νοέμβριο του 1820 από τον Γρηγόριο Παπαφλέσσα, και αφού συνεννοήθηκε με τους άλλους πατριώτες της Πελοποννήσου ξεκίνησε την Επανάσταση στην επαρχία της Τριφυλίας στις 25 Μαρτίου του 1821. Πολλές θυσίες πρόσφερε στον αγώνα. Υπηρέτησε ως στρατιωτικός και πολιτικός, και έκανε και από μόνος του εκστρατείες όπου ήταν ανάγκη, αφού είχε μεγάλη δύναμη στην επαρχία λόγω της πολυάριθμης οικογένειάς του, και επειδή είχε θείο τον αρχιερέα της Μεθώνης Γρηγόριο. Τέθηκε επί κεφαλής χιλίων οπλιτών, επιτέθηκε στους Τούρκους και τους έδιωξε από το Νεοκαστρο και την Μεθώνη, και αλλού, όπου και αν πολεμούσε.

Επί Όθωνα διετέλεσε πληρεξούσιος το 1843, γερουσιαστής το 1844, αντιπρόεδρος της Γερουσίας το 1852, και με την μεταπολίτευση πληρεξούσιος το 1862. Αργότερα έγινε και βουλευτής.

Τιμήθηκε με το αργυρό παράσημο του αγώνα, το χρυσό παράσημο του Σωτήρος, με τον σταυρό των Ταξιαρχών του Βασιλικού Τάγματος του Σωτήρος. Απεβίωσε το Οκτώβριο του 1871.

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

Οί Κονδάκαι ἐξ Αγίου Πέτρου (Κυνουρίας) οί Κάραμάνοι εκ Πραστού, οι Δουζίνοι εκ Τροιζηνίας. Οί Αντωνόπουλοι εκ Ναυπλίου. Οί Περρούκαι και οί Βλάσαι ἐξ "Αργούς. Οί Ρένδαι εκ Κορίνθου. Οί Γρηγοράκης, Κουμουνδουράκης, Μοῦρτζινος, Καπετανάκης και οί Χρησταιοί εκ Λακωνίας. Οί Κρεβατάδες εκ Λακεδαίμονος.

Οί Βάρβογλοι εκ Τριπολιτζάς. Ως δε και διάφοροι άλλαι οίκογένειαι όμοιαι τούτων ήκμασαν κατά τους χρόνους εκείνους.

Οί προύχοντες της Λακωνίας δεν είχαν ύπηρέτας Τούρκους και Αλβανούς όπως οί άλλοι προύχοντες της Πελοποννήσου, άλλα μόνον Έλληνας ύπηρέτας. Αλλ' ἐξ όλων δέ των αριστοκρατικών εκείνων οίκογενειών, αί μάλλον αρχαιότερα ι και έπιφανέσταται και ισχυρότεροι οίκογένειαι της τότε εποχής υπήρχον εκ Καλαβρύτων οί Ζαίμαι έπικυριαρχούντες έφ' όλου του νομού Αχαΐας και "Ηλιδος. Οι Νοταραιοί εκ Κορίνθου οίτινες προΐσταντο του νομού Άργολιδοκορινθίας. Οί Μαυρομιχαλαιοί έπικυριαρχούντες έφ' όλης της Λακωνίας. Οί Δεληγιανναιοί εκ Καρυταίνης οίτινες έκυριάρχουν έφ' όλου τού νομού Αρκαδίας.

Οί Λόντοι εκ Βοστίσης, Οί Σισίνοι εκ Γαστούνης οί Γρηγορικοίδαι εκ Τριφυλλίας έπικυριαρχούντες άπάσης της Μεσσηνίας οί Κανακάροι εκ Π. Πατρών.

Οί κατά τάς διαφόρους επαρχίας της Πελοποννήσου ευπατρίδαι ούτοι έν καιρώ τω δέοντι συνεκρότουν διάφορα τοπικά συμβούλια, ήτοι συνελεύσεις των οποίων είχαν το δικαίωμα νά παρίστανται ως πρόεδροι οί λεγόμενοι Μωραγιάννηδες, οίτινες ομού και από κοινού

μετά τών προεστών συνδιεσκέπτοντο και συνεζήτουν τάς διαφόρους υποθέσεις στρατιωτικός, πολιτικός, δικαστικά; και εκκλησιαστικός προς φύθμισιν τούτων. Κατ* εκείνους τους χρόνους, οί ευπατρίδαι της Πελοποννήσου έξήσκουν τοιαύτην τοπικήν έπιρροήν, ώστε, άνευ της γνώμης αυτών ή της παραδοχής, ουδέν τι ήδύναντο νά πράξωσι οί κατά διαφόρους έποχάς διορισμένοι Τούρκοι διοικηταί ή τοπάρχαι.

Πολλάκις δε και αύτοι οί θεωρούμενοι πανίσχυροι της Πελοποννήσου Μώρα Βαλίδες, ήτοι οί ηγεμόνες οσάκις επρόκειτο νά έκτελέσωσιν πράξιν τινά, ώφειλον προηγουμένως νά συνεννοηθώσιν και μετά των ευπατριδών τούτων. Έάν δε και εκείνος ο Μώρα Βαλής ήρνείτο επιμόνως τού νά σύμπραξη μετά τών Μωραγιάννηδων και προεστών, τότε ούτοι συνεργόμενοι εντός μιας κωμοπόλεως επαρχίας τινός και έν εκκλησία συγκροτούντες συνέλευσιν, συνέτασσαν άναφοράν (αρτζουχάλι καλούμενον), και τήν υπέγραφον όλοι, κατοπιν δε τήν έπεκύρωνον διά σφραγίδος έμφαινούσης το γνήσιον και τήν επεμπον προς τον Σουλτάνο ν, ζητούντες παρ' αύτου τήν άμεσον παυσιν του πάρακούσαντος Πασά, ήτις και αμέσως έξετελείτο παρά του Σουλτάνου.

Τήν άναφοράν εκείνην προς τόν Σουλτανον έκόμιζον εξ προεστοί εκ τών μάλλον σημαινόντων, εκλεγόμενοι διά ψηφοφορίας παρά των άλλων προεστών και οίτινες έκαλούντο Βεκήλαι, ήτοι αντιπρόσωποι ή κάλλιον είπειν πρέσβεις του Μωρέως προς υπεράσπισιν των δικαιωμάτων τών κατοίκων της Πελοποννήσου.

Όμοίως δε και επί τής επικυριαρχίας της Πελοποννήσου παρά τών Ενετών οί Πελοποννήσιοι προεστοί άπελάμβανον μεγάλων φίλοφρονεστάτων περιποιήσεων και τιμών, δι' ο και οί Ενετοί τους ώνόμαζον πάντοτε άρχοντας και αυθέντας του Μωρέως. Οι δέ Έλληνες τους έκάλουν προεστούς και προύχοντας οί δέ Τούρκοι τους ώνόμαζον Κοτσαμπάσηδες. Έπι δέ τής εποχής τών Τούρκων το αξίωμα του προεστού ή και του Μωραγιάννου ήτο διαδοχικόν, διότι όταν

άπέθνησκον, έφρονεύοντο ή εδολοφονούντο οι πατέρες, τους διεδέχοντο τά τέκνα. Το αξίωμα τούτο διετηρήθη κληρονομικάν έφ' ικανά έτη, άπόταν εκκραγείσης τής Ελληνικής Επαναστάσεως κατά μήνα Μάρτιον του 1821 κατηργήθησαν τότε και τά αριστοκρατικά ταύτα αξιώματα.

Και ταύτα εν συντομία Ιστορική περί τών διαπρεψάντων Πελοποννησίων ευπατριδών.

Ιδιοκτήτης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ
ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ Ο «ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ»

Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236.

ΤΗΛ. 210- 6138059

-ΦΑΞ 210- 8037827

e-mail tflessas@flessas.eu, www.flessas.eu

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Αριθ. Τεύχους 44

Εκδότης Διευθυντής Τίμος Φλέσσας

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΔΕΚΤΕΣ. ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Η ΣΤΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

051/296036-26

*Εγώ πλήρωσα την συνδρομή μου.
ΕΣΕΙΣ;*

*Τιμή Συνδρομής 25 €
Εάν όχι παρακαλούμε θερμά να
την εξοφλήσετε είτε με
ταχυδρομική επιταγή στη
Διεύθυνση του Συλλόγου ή μέσω
της Εθνικής Τράπεζας στο
λογαριασμό 051/296036-26*